

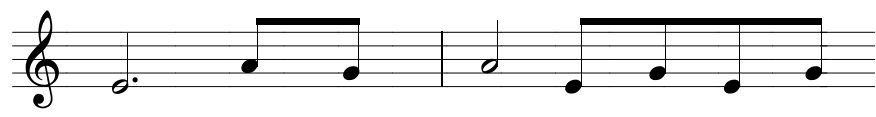
bạt ai về không dòng nước thoát xa

nguồn Em lưu dấu thơm nụ đời nở

muộn Ta khu vườn em trút lá đau

thương Đau hạnh phút trần gian mà ta

đợi Đời tàn phai rũ cánh mộng bay

xa Trong nướ tiếc tình cứu mang trọn

kiếp Em lấp đây mãi mãi núi sông ta.